

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 8

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐχομεν τὴν γνώμην, ὅτι ἐν ἐκ τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα δεόν νὰ ἐπασχολήσωσι τὴν μέλλουσαν νὰ συγκληθῇ Οἰκουμενικὴν ἢ Πανορθόδοξον Σύνοδον, εἶνε καὶ τὸ ἐργατικὸν ζήτημα. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐν ταῖς περισσοτέραις τῶν ὀρθοδόξων χωρῶν ἐργατικὸν ζήτημα δὲν ἐξεδηλώθη ἔτι ὑφ' ἣν μορφήν ἀλλαχοῦ, ἢ ρωσικὴ ὁμοῦς σύγχρονος πραγματικότης καὶ ἡ καθ' ὅλου μεταπολεμικὴ ἐργατικὴ ζύμωσις, ἐξ ἧς αἱ διαφοροὶ κοινωνιστικαὶ τάσεις καὶ αἱ πανταχοῦ ὀξεῖαι, ἔστω καὶ μερικαί, ἐκδηλώσεις τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος εἰς ἐργατικὰ Κινήματα, ἐπιβάλλουσιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν νὰ συγχρονισθῇ πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ μελετήσῃ σοβαρῶς καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δυνατῶν ἐπόψεων τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. Εὐτυχῶς ὑπάρχει τοσαύτη, ἀπὸ τῶν τελευταίων ἰδίᾳ χρόνων, κοινωνικὴ πείρα, ὥστε ἡ μελέτη αὕτη κατὰ πολὺ νὰ διευκολύνηται παρ' ἡμῖν, θὰ ἀπετέλει δὲ μέγιστον σφάλμα οἰαδῆποτε πρὸς τὴν σημερινὴν κοινωνικὴν πραγματικότητα ἀδιαφορία.

Εἰδικώτερον περὶ τῶν παρ' ἡμῖν προκειμένων κοινωνικῶν πραγμάτων, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν παρουσιάζουσιν ἕδαφος εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν κοινωνιστικῶν ιδεῶν ὑφ' ἣν ὀξεῖαν μορφήν ἐν ἄλλαις χώραις αὐταὶ ἐξεδηλώθησαν. Παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει τόσον ἀνεπτυγμένη βιομηχανία, ὥστε νὰ δημιουργῆται ἀπότομος διάκρισις καὶ ἀντίθεσις τάξεων, μέχρις ἐξοντώσεως ἀλληλομαχομένων. Καὶ αὐτὸς ὁ ἐργάτης, καὶ ὁ ὑπάλληλος, καὶ ὁ χωρικός εἶναι ἄστοι, εἶναι

δὲ κοινότατον καὶ συνηθέστατον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ τὸ φαινόμενον τῆς ἐν διαστήματι χρόνου τινὸς ἀναδείξεως τοῦ πτωχοῦ ὑπαλλήλου εἰς μεγαλοκτηματίαν καὶ μεγαλοβιομήχανον, τὸ ἄμμεσον δ' ἰδεῶδες παντὸς ἐργάτου εἶνε ὁ δι' ἀποταμιεύσεως σχηματισμὸς κεφαλαίου, ἐξασφαλιζοτος εἰς αὐτὸν ἰδιόκτητον στέγην.

Δὲν παραγνωρίζομεν ἐν τούτοις ὅτι, παρὰ ταῦτα, ἐργατικὴ τις ὁμάς ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ ὅτι οὐκ ἴσπανίως εὐρισκόμεθα πρὸ φαινομένων κοινωνικῆς ἀνωμαλίας, ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀλλαχοῦ ἐκδηλουμένην. Πρέπει δὴλα δὴ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν ἐκδηλοῦται ἐργατικὸν ζήτημα, ἔστω καὶ εἰς ἀκτίνα μικράν. Καὶ τὸ ἐργατικὸν τοῦτο ζήτημα καλεῖται νὰ μελετήσῃ ἡ Ἐκκλησία. Καὶ ὅτι μὲν τοῦτο ἐκδηλοῦται μᾶλλον κατ' ἐπίδρασιν ἐξωθεν, τὴν ὁποίαν ἐπιτυχῶς ἐκμεταλλεύονται τινες ἐπιτήδειοι πρὸς ὀφέλη ἴδια, εἶναι πανθομολογούμενον· δὲν πρέπει ὁμοῦς νὰ παροραθῇ καὶ τὸ ὅτι πολλάκις οἱ ἐργάται καθίστανται ὑποκείμενα ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἐργοδοτῶν κεφαλαιούχων καὶ μεγαλοβιομηχάνων.

Κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς περιπτώσεις εἶνε ἐνδεδειγμένον τὸ καθήκον τῆς Ἐκκλησίας. Ἄφ' ἐνὸς μὲν δῆλον ὅτι ὀφείλει νὰ διαφωτίσῃ τοὺς ἐργάτας περὶ τῆς ὀρθῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐν τῷ κοινωνικῷ συνόλω θέσεως καὶ ζωῆς των, ἀφ' ἑτέρου δὲ δεόν νὰ γείνη καὶ παρὰ τοῖς κεφαλαιούχοις ὁ ρυθμιστὴς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς τῶν ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιοιμένων ἐργατῶν, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ κατ' ἐξοχὴν προάγοντος τὸ ἀγαθὸν πάσης ἀνθρωπίνης κοινωνίας Χριστιανισμοῦ. Διότι οἱ ἐργάται πρέπει νὰ διδαχθῶσιν ὅτι ὁ κοινωνισμὸς εἶνε μία ἀνεφάρμοστος ἐν τῇ πραγ-

ματικότητι ούτοπία, επικινδυνότατος δὲ καὶ καταστρεπτικώτατος ὄπου καὶ ὁσάκις ἐγένετο ἀπὸ πειρα νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ὅσονδῆποτε καὶ ἂν ἐγκωμιάζῃται ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων ὁ μπολσεβικός παράδεισος τῆς Ρωσίας, αἱ φρίκαι τῆς κολάσεως τοῦ παραδοξοτάτου τῶν παραδείσων τούτου εἶνε τόσοσ παγκοίνως γνωσταί, ὥστε νὰ ἀναχαιτίσωσι τὰς κομμουνιστικὰς ροπὰς καὶ τὰ ὠραῖα μὲν, ἀλλ' ἀπραγματοποίητα κηρύγματα τῆς ἰσότητος. Οἱ ἐργάται καὶ τὸ λεγόμενον προλεταριάτον ἀνάγκη νὰ διδαχθῇ, νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὁ ἐργατικο—σοβιετικός μοναρχισμός εἶνε ἀπείρως τυραννικώτερος καὶ καταστρεπτικώτερος οἰουδῆποτε τσαρισμοῦ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀλογώτερον, ἀδικώτερον καὶ γελοιώτερον κοινωνικὸν σύστημα ἀπὸ ἐκεῖνο, κατὰ τὸ ὁποῖον καλοῦνται νὰ κυβερνήσουν οἱ ἀμαθέστεροι τοὺς ἀνεπτυγμένους καὶ οἱ ἀγροικότεροι τοὺς πολιτισμένους, διότι οὐδαμοῦ καὶ οὐδέποτε διηύθουναν οἱ πόδες τὴν κεφαλὴν.

Ἄλλ' οἱ ἐργάται ἀνάγκη προσέτι νὰ διαφωτισθοῦν καὶ περὶ τῆς θέσεώς των ἐν τῇ ὀρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ. Δὲν ὑπάρχει ἀλογώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὸν ψιττακισμόν τῆς ἀθείας καὶ ἀντεκκλησιαστικότητος, τὰς ὁποίας ἐπαγγέλλονται οἱ ἄθεοι κομμουνισταὶ τῆς Δύσεως. Διότι ὁ ὀρθόδοξος ἐργάτης ὀφείλει νὰ μάθῃ ὅτι οὐδεὶς ἠγάπησε τὸν κοπιῶντα καὶ πεφορτισμένον καὶ ἀδικούμενον ἐργάτην περισσότερο τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐδεμία θρησκεία ἔδωκε τόσοσ τόπον εἰς τὴν φιλανθρωπίαν ὅσον ἡ Χριστιανική, ἀλλὰ καὶ ὅτι συνάμα οὐδὲ μία Ἐκκλησία καὶ οὐδεὶς κληρὸς εἶνε τόσοσ συγγενὴς πρὸς τὸν κόσμον τῶν ἐργαζομένων, ὅσον ἡ ὀρθόδοξος, καὶ μάλιστα ἡ Ἑλληνική Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἑλληνικός κληρὸς. Τινὲς τῶν ἐργατῶν, ἐν τῇ κομμουνιστικῇ των μέθῃ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξώθησαν καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ διακρατοῦσιν αὐτοὺς οἱ ἐκμεταλλεῦόμενοι τὴν ταλαίπωρον «ἐργατιάν» ἀρχικομμουνισταί, ἐπιτίθενται καὶ κατὰ τοῦ κληρῶ, ὡς συμμάχου τῆς κεφαλαιοκρατίας, δι' ὕβρεων ἀνηκούστων. Οὐδὲν ἀδικώτερον τούτου. Διότι ὁ Ἑλληνικός κληρὸς δὲν σύγκειται

οὔτε ἐξ εὐγενῶν, οὔτε ἐκ πλουσίων. Προέρχεται ἐκ τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν πενεστέρων' εἶνε ἀποχειροβίωτος' εἶνε περισσότερο ἐργάτης παντός ἐργάτου, διότι οὐδὲ ὠνευρεῦθη κἂν τὰ ἐργατικὰ ἡμερομίσθια, ἐνιαχοῦ δὲ στενάζει ὑπὸ τὸ βάρος στερήσεων ἀγνωστων εἰς τοὺς ἐργάτας' οὐδὲ νὰ ἀπεργήσῃ κἂν ἐπιτρέπεται, διὰ νὰ ἐκδιᾶσῃ τοῦλάχιστον τὴν εἰς αὐτὸν ἀναγνώρισιν τοῦ στοιχειώδους δικαιώματος τῆς ζωῆς. Καὶ εἶνε λοιπὸν ἀδικώτατον, οἱ ζητοῦντες δικαιοσύνην ἐργάται νὰ ἐπιτίθενται τόσοσ ἀδικῶς κατὰ τοῦ Κληρῶ, ἔστω καὶ μόνον διότι μεταξὺ αὐτοῦ εὐρίσκονται τυχόν τινα ἄτομα «πορισμὸν ποιούμενα τὴν εὐσέβειαν», τὰ ὁποῖα καὶ μόνα εἶνε ὡς ἄτομα ἀξιοκατάκριτα...

Ἄλλὰ παραλλήλως καὶ οἱ κεφαλαιοκράται δεόν νὰ διδαχθῶσι τὸν χριστιανικὸν τρόπον τῆς μεταχειρίσεως τοῦ ἐργάτου, ὡς ἀνθρώπου ἔχοντος ἀξίαν ἀνεκτίμητον καὶ ἀπαράγραπτα δικαιώματα ἐπὶ ζωῆς, ἀρμοζούσης εἰς ἀνθρώπον. Διότι ἀφ' ἧς ὁ Κύριος ἡμῶν ἐδίδαξε τὴν ἀνυπολόγιστον ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ὁ πτωχὸς καὶ ὁ ἐργάτης καὶ ὁ δοῦλος ἔπαυσε νὰ θεωρηταὶ ὡς ἄψυχον πρᾶγμα ἢ ζῶον, καὶ ἀπέκτησε δικαιώματα συνεργάτου ἐν τῇ κοινῇ ἡμῶν πάντων ζωῇ, παράγοντος ὑπολογησίμου ἐν τῇ κοινωνικῇ προόδῳ, ἀδελφοῦ ἔχοντος τὸν αὐτὸν Πατέρα καὶ τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐπὶ τοῦ φωτός, τοῦ θάλπου, τῆς ἀναπτύξεως, τῆς προόδου, τῆς υἰείας καὶ τῆς ζωῆς.

Ἀπέναντι τοῦ ζητήματος τούτου, ἡ Ὄρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει πάμπολλα καὶ σπουδαιότατα νὰ ἐπιτελέσῃ. Εἰς αὐτὴν ἀπόκειται νὰ ὀργανώσῃ τὸν Χριστιανικὸν σοσιαλισμόν, νὰ φωτίσῃ, νὰ ἀνθρωπίσῃ. Τὸ κοινωνικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας εἶνε παμμέγιστον καὶ εὐρύτατον, καὶ εἰς αὐτὸ ἀνάγκη νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἀμέριστον.

Γ. Π.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 1331 Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1924
Διεκπ. 617

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.

Μετὰ τὴν γενομένην ἀθρόαν ἀπαλλοτριώσιν ὑπὲρ τῶν διαφόρων συνεταιρισμῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ τοῖς προαστείαις αὐτῶν οἰκοπέδων τῶν Ἱερῶν Μονῶν «Πεντέλης» καὶ «Πετράκη» ἐξ ἧς ἡ Ἐκκλησία ἐστερηθῆ περιουσίας, ἀξίας 150 τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ὑπελείφθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως μέγα οἰκοπέδον τῆς Ἱ. Μονῆς «Πεντέλης», ὅπερ ἡ Ἐκκλησία ἐσκόπει νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἀνάγεσιν ἀστικοῦ κτήματος, οὕτως τὰ ἔσοδα, μέλλοντα βαθμηδόν, τοῦ χρόνου προϋόντος, νὰ ἀνέλθωσιν ἐτησίως εἰς ἑκατομμύριον δραχμ., προϋτίθετο νὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, ἰδιαζόντως δὲ εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου.

Ἡ ὑπηρεσία ὁμοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἀνάγεσιν οἰκήματος χρησίμου διὰ χημικὸν ἐργαστήριον, ἐπεδίωξε πρὸ καιροῦ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ λίαν ἄλλως διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀκαταλλήλου οἰκοπέδου τούτου καὶ ἐπέτυχε τὴν ἔκδοσιν τοῦ εἰς τοῦτο ἀπαιτουμένου Διατάγματος. Πλὴν, κατόπιν παραστάσεων τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ διαμαρτυριῶν αὐτῆς διὰ τὰ παρεμβαλλόμενα ἐκάστοτε ἐμπόδια εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς Ἐκκλησίας, τόσον αἱ προκατόχοι Κυβερνήσεις, ὅσον καὶ ἡ Ἐπαναστατικὴ το αὐτῆ, ἀναγνωρίσασαι τὸ δίκαιον τῶν διαμαρτυριῶν, ἔστρεξαν εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Διατάγματος τούτου. Οὐχ ἦττον ἐπειδὴ καὶ αὐτὴς ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπεκίνησε τὸ ζήτημα τοῦτο, ἡ Ἱεραρχία τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ τελευταίᾳ Συνελεύσει αὐτῆς ἠσχολήθη καὶ περὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ ἐλθοῦσα εἰς προκαταρκτικὰς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συνεννοήσεις, ἀπεδέξατο, ὅπως τὸ γήπεδον τοῦτο παραχωρηθῇ τῇ Πολιτείᾳ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὁμοῦ, ὅπως πρωτίστως ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὸ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἐκπονηθὲν σχέδιον νόμου περὶ ἐμμέσου φορολογίας, ἀποβλεπούσης εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου καὶ τὴν τοιαύτην ἐπομένως ἐπίλυσιν τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ἐκκλησιασ. καὶ κοινωνικοῦ ζητήματος, εἴτα δὲ ἀποζημιωθῇ διὰ τὸ οἰκοπέδον τοῦτο ἡ Ἐκκλησία διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, μέλλοντος ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἐκκλησίας νὰ καθο-

ρισθῇ καὶ πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου δραχμ.

Παραδόξως ὁμοῦ ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τούτου, πρὸ τῆς τηρήσεως τοῦ ἄνω ὅρου, προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν νέου Διατάγματος περὶ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ οἰκοπέδου τούτου, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως Ἐπιτροπεία ὥρισεν αὐτὴν εἰς τὸ εὐτελέστατον ποσὸν τῶν 65 δραχμῶν κατὰ μέτρον.

Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ πρᾶξιν λίαν ἀδικον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ διαμαρτυρούμενοι ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ δοθείσαν ἡμῖν ὑπ' αὐτῆς ρητὴν ἐντολήν, παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ μεριμνήσητε παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ οἰκοπέδου τούτου Διατάγματος, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν ταχθεῖαν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ψήφισιν τοῦ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καταρτισθέντος σχεδίου νόμου, περὶ καθορισμοῦ ἐμμέσου φορολογίας ὑπὲρ τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, μεθ' ὃ καὶ μόνον ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν τὰ δέοντα περὶ παραχωρήσεως τοῦ γηπέδου τούτου τῷ ἄνω Ὑπουργεῖῳ ἀντὶ δικαίας ἀποζημιώσεως.

Βεβαιωθῆτε, κύριε ὑπουργέ, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι σοβαρωτάτη διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀξία ἀμέσου προσοχῆς καὶ ἀντιλήψεως, πεποιθότες δὲ ἐπὶ τὰ φιλόθρησκα ὑμῶν αἰσθήματα, διατελοῦμεν πρὸς Κύριον εὐχέτης.

† Ο ΛΕΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Δ'. Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Τὰ κατὰ διάνοιαν ἁμαρτήματα.

(Κυριακὴ 5 Ματθ. — 27 Ἰουλίου. «Καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;») (Ματθ. 9,4)

Προόμιον. — Οὐχὶ ἀπαξ ἡ δις ἐδόθη εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀφορμὴ νὰ ἀποκαλύψῃ καὶ νὰ ἐλέγξῃ πονηρὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων... Ἀπόδειξις ὅτι : καὶ αὐταὶ εἶναι ἁμαρτήματα, ὅπως εἶναι καὶ οἱ κακοὶ λόγοι καὶ αἱ κακαὶ πράξεις, παρακολουθοῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὃν καὶ θὰ δεθῇ καὶ περὶ αὐτῶν λόγος. Ὁ ἀνθρώπινος Νόμος τιμωρεῖ τὰς ἐξωτερικὰς πράξεις· ἀλλ' ὁ Θεῖος Νόμος ἀπαγορεύει καὶ τιμωρεῖ καὶ τὴν ἀπλήν κακὴν σκέψιν.

Διαιρέσεις Α'. Κίνδυνοι ἐκ τῶν κατὰ διάνοιαν ἁμαρτημάτων. Β'. Προληπτικὰ καὶ ἀντιδραστικὰ μέσα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. — Κίνδυνοι ἐκ τῶν κατὰ διάνοιαν ἁμαρτημάτων.

Ἐπικινδύνως πεπλανημένη εἶναι ἡ ἰδέα πλείστων ἐκ τῶν ἀγνοούντων πρὸ πάντων τὰ πράγματα χριστιανῶν, ὅτι ἐφ' ὅσον σκέψ. τις κακὴ δὲν γίνῃ ἔργον, αὕτη δὲν εἶναι ἁμαρτία.

1.—Οἱ εὐρισκόμενοι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν κακῶν σκέψεων

καὶ ἐν Παιραιεὶ συμμετέσχον καὶ αἱ ἐπίσημοι Ἑλληνικαὶ Πολιτικαὶ Ἀρχαί, οὐδεὶς δὲ τολμᾷ νὰ θίξῃ τὴν περιουσίαν τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, καθ' ὃν χρόνον ἀπαλλοτριούται ἢ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὸ ἐπίσημον Κράτος παρέχει ἐνίστε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὴν προστασίαν αὐτοῦ παρέχει μᾶλλον εἰς τὴν Λατινικὴν ἢ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Οὕτω δέ, παρὰ τὰς ὑποδείξεις περὶ τῶν ἐκ τῆς προπαγάνδας κινδύνων, εἰς ἅς ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπανειλημμένως ἐν τῷ παρελθόντι προέβη, τὸ Κράτος ἔμεινεν ἀδιάφορον, ἀνέχεται δὲ ἐνεργείας τῶν προπαγανδιστῶν, οἵτινες στρέφονται κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καὶ προθύμως μάλιστα διευκολύνει τὴν ἐν Ἀθήναις ἐγκατάστασιν τῶν Οὐνιτῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἰδρύνουσι σχολεῖα καὶ ὀρφανοτροφεῖα. Ἄλλ' ἀκριβῶς ταῦτα καθίστανται κέντρα τῆς προπαγάνδας.

Ταῦτοχρόνως δὲ συνέρρευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν προσφύγων, ἐκτὸς τῶν Λατίνων, καὶ Προτεστάνται προπαγανδισταί, καταστήσαντες κέντρον τῆς δράσεως αὐτῶν τὴν Μακεδονίαν. Ὅπως δὲ οἱ Λατῖνοι Ἱεραπόστολοι, οὕτω καὶ οἱ Προτεστάνται, ἐκμεταλλεύομενοι τὴν δυστυχίαν τῶν προσφύγων, ἐκτὸς τοῦ προφορικοῦ κηρύγματος, τῶν βιβλίων καὶ τῶν Σχολείων, μεταχειρίζονται καὶ τὰ χρηματικὰ βοηθήματα ὡς μέσον προσηλυτισμοῦ, εἶναι δ' ἐξ ἴσου πρὸς τοὺς Λατίνους ἐπικίνδυνοι καὶ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ μεγαλυτέρου φανατισμοῦ στρέφονται κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας διαβάλλουσι καὶ ἀθετοῦσι τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ Μυστήρια. Μένουσι δὲ ἀνεξέλεγκτοι ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ὅπερ καὶ ναοὺς παρεχώρησεν εἰς αὐτοὺς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πᾶσαν εὐκολίαν εἰς αὐτοὺς παρέχει. Εἶναι θλιβερόν ὅτι, καθ' ὃν χρόνον ἑκατομμύρια ἑτεροθρήσκων ὑπάρχουσιν ἐν διαφόροις χώραις, οἱ Λατῖνοι καὶ οἱ Προτεστάνται ἐπιδίδονται εἰς τὴν πονηρὰν ταύτην ἀμιλλαν τῆς παραπλανήσεως καὶ διαστροφῆς τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Καὶ ἡ μὲν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πράττει ὅ,τι δυνατὸν Αὐτῇ πρὸς ἄμυναν κατὰ τοιούτων πολεμίων, ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἔχει ἐκ τε τοῦ Συντάγματος (ἄρθρ. 1) καὶ ἐκ τῶν κειμένων νόμων (ἄρθρ. 11 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Νόμου) ἀπολύτως ἐπιβεβλημένην τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπαγορεύσῃ τὸν προσηλυτισμὸν καὶ τὴν ἀναφανδὸν διεξαγομένην ταύτην ἀντιχριστιανικὴν προπαγάνδα, ἣτις ἀποτελεῖ μέγιστον καὶ προφανέστατον κίνδυνον τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Εἶναι δὲ ἀνάγκη ν' ἀπα-

γορευθῇ πᾶσα προπαγανδιστικὴ ἐνεργεία, νὰ κλεισθῇ ἰδίως ὁ ἐν Ἀθήναις Οὐνιτικὸς Ναός, ὅστις δὲν εἶναι μῆτε Λατινικὸς μῆτε Ὁρθόδοξος, καὶ νὰ ὑποχρεωθῶσιν αἱ Οὐνίται ἱερεῖς ὅπως μὴ φέρωσι τὴν περιβολὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Κληρικοῦ, νὰ μὴ δοθῇ ἄδεια πρὸς ἰδρυσιν νέων Σχολῶν καὶ νὰ ὑποχρεωθῶσιν αἱ ὑφιστάμεναι Λατινικαὶ Σχολαί, ὅπως ἔχωσιν Ὁρθοδόξους Καθηγητὰς τῶν θρησκευτικῶν, νὰ ἐκκλησιάζωνται οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαί μόνον εἰς Ὁρθοδόξους ναοὺς, ἀπαγορευμένης τῆς μεταβάσεως εἰς Λατινικοὺς ναοὺς καὶ τῆς ἐξαναγκαστικῆς κοινωνίας τῶν ἀχράντων μυστηρίων, εἰς ἣν ἰδίως αἱ μαθήτριαί ὑποβάλλονται, ν' ἀσκήται καὶ ἡ κατὰ νόμον ἐποπτεία τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν Σχολῶν, ἐν γένει δὲ νὰ ληφθῇ πᾶν μέτρον πρὸς περιστολὴν τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πρὸς προστασίαν τῶν Ὁρθοδόξων οἰκογενειῶν, αἵτινες ζητοῦσι ν' ἀνακτήσωσι τὰς ἀρπαγείσας καὶ ἐν Λατινικοῖς Μοναστηρίοις ἐγκλεισθείσας κόρας.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπομνησκόντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων ὑποχρέωσιν αὐτῆς, παρακαλοῦμεν αὐτὴν ὅπως σοβαρῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου μεριμνήσῃ, διότι τὸ ζήτημα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶναι μεγίστης σπουδαιότητος καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ ἐπὶ πλέον τὸ σκάνδαλον τοῦ προσηλυτισμοῦ. Σέβεται τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας καὶ χαίρει ὁσάκις ἐπιστρέφει εἰς τὸν Χριστιανισμὸν τοὺς ἑτεροθρήσκους, εὐχεται δὲ καθ' ἑκάστην καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν ἔνωσιν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ ἐνεργείας αὐτῶν ἐντὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς κοινωνίας αὐτόχρονα ἀντιχριστιανικὰς, διάσπασιν καὶ διαίρεσιν προκαλοῦσας καὶ τεινούσας εἰς βλάβην καὶ ζημίαν αὐτῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία μετὰ μεγάλης δυσφορίας παρακολουθεῖ τὰς σκανδαλωδεστάτας ταύτας ἐνεργείας τῶν Λατίνων καὶ τῶν Προτεστάντων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀναμένει ἐναγωνίως τὴν ἄμεσον λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς περιστολὴν καὶ κατάργησιν τῆς τε Λατινικῆς καὶ τῆς Προτεστάντικῆς Προπαγάνδας,

† Ο ΛΟΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Α' Γραμματεὺς

Ἄρχ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Δι προσβολαι

(Κυριακή ΙΑ' Ματθαίου.— 31^η Ὀγούστου).

«Ὁὐκ ἔδει καὶ σέ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ γὰρ σέ ἠλέησα;» (Ματθ. 18, 33).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Βασιλεύς τις ζητεῖ, κατὰ τὴν σημερινὴν παραβολὴν, λογαριασμούς... καὶ εἰς ἓκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ παρουσιάζεται ὀφειλέτης πρὸς αὐτὸν δέκα χιλιάδων ταλαντῶν (55 600.000 φρ.). Δύναται καὶ ἀποφασίζει πρὸς στιγμήν ὁ βασιλεὺς νὰ πωλήσῃ καὶ τὸν ὑπάλληλον καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἀλλ' εὐπλαγχνίζεται. Καὶ ὁμοίως ὁ ὀφειλέτης ὑπάλληλος ἦτο συγχρόνως καὶ δανειστής ἑκατὸν δηναρίων (87 φρ.) εἰς συνυπάλληλον αὐτοῦ τὸν κατεστενοχωρητὴ διὰ τὴν ἐξοφλήσῃ τὸν μικρὸν τοῦτον λογαριασμὸν καὶ τὸν φυλακίζει.. Οὐδὲν ἔλεος!— Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς παραβολῆς, ἡμεῖς δὲ πάντες ὑπάλληλοι αὐτοῦ, οἵτινες τῷ ὀφειλομένῳ, διάγοντες εἶναι ἀμαρτωλοὶ καὶ καθ' ἑκάστην κατὰ διαφόρους τρόπους προσβάλλομεν αὐτὸν ἔργοις καὶ λόγοις. Ἐνεκα τῶν αὐτῶν προσβολῶν καὶ σφαλμάτων πρὸς τὸν συνυπάλληλον ἡμῶν, τὸν πλησίον, εἴμεθα καὶ ὀφειλέται ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον. Πόσοι φροντίζουν διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν χρεῶν τούτων; **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.**—Α'. Πρέπει νὰ ζητῶμεν συγχώρησιν, ὅσκις προσβαλλώμεν. Β'. Πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς τοὺς ζητούντας συγχώρησιν, ὅσκις προσβαλλώμεθα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. Πρέπει νὰ ζητῶμεν συγχώρησιν, ὅσκις προσβαλλώμεν.

Εἴτε ἔκουσ'ως, εἴτε ἀκουσίως, πάντες πλειστάκις γινόμεθα ἀφορμὴ νὰ προσβληθῇ ὁ πλησίον ἡμῶν. Καὶ ἐνῶ τοῦτο εἶναι σύνηθες, εἶναι σπάνιον τὸ νὰ φροντίσωμεν νὰ ἄρωμεν τὸς παρεξηγήσεις, νὰ ζητήσωμεν συγχώρησιν, νὰ ἀποκαταστήσωμεν ὁμαλὰς σχέσεις πρὸς ἐκεῖνον, ὃν ἐψυχράναμεν ἢ ἠδικήσαμεν.

1.— Σπανίως, καὶ σήμερον μάλιστα σχεδὸν οὐδέποτε, θὰ λησμονήσῃ τὴν ὕβριν ἢ ἐλάβην ὁ προσβληθεὶς ὑφ' ἡμῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐφ' ὅσον, ἀναγνωρίζοντες τὸ σφάλμα, δὲν παρέχομεν τὴν ἱκανοποίησιν, ζητοῦντες συγχώρησιν καὶ ἀποκαθιστῶντες μετὰ τοῦ προσβληθέντος ὁμαλὰς σχέσεις, ὡθλοῦμεν αὐτὸν εἴτε εἰς τὴν ἐκδίκησιν, εἴτε εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ζητηθῇ ἀπὸ ἡμῶν ὁ λόγος τῆς ὑφ' ἡμῶν γενομένης προσβολῆς... καὶ ἐδῶ μὲν ἐνδεχομένως, ὠρτισμένως ὁμοίως, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Εἶναι ὑπόμνησις τῶν πρώτων λέξεων τῆς σημερινῆς παραβολῆς: «**ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ**» (Ματθ. 18, 23). Δὲν εἶναι προτιμότερον διὰ τῆς αἰτήσεως τῆς συγχώρησεως νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὰς σχέσεις ἡμῶν, ἀσκοῦντες ἡμεῖς αὐτοὶ τὸν νόμον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης;

2.— Προσπίπτοντες καὶ ζητοῦντες συγχώρησιν, προλαμβάνομεν συνεπίαις ὀδυνάς, εἰς ἃς θὰ ἐξέθετεν ἡμᾶς μία ἐκδίκησις ἢ δίκη καθ' ἡμῶν ἐκ μέρους τοῦ προσβληθέντος. Διαφεύγομεν κινδύνους, εὖ: διέφυγε καὶ ὁ χρεώστης τοῦλος τῆς παραβολῆς. «**Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευεν αὐτὸν ὁ Κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἀποδοθῆναι**».

3.— Ζητοῦντες συγχώρησιν τῶν προσβολῶν εἴτε κατὰ τοῦ Θεοῦ, εἴτε κατὰ τοῦ πλησίον, ἐφελκόμεν αἰετοτε ἐφ'

ἡμᾶς τὴν θεῖαν εὐπλαγχνίαν καὶ εὐαρέσκειαν καὶ ἐπιτυχάνομεν τὴν ἄφεσιν τῆς ἀμαρτίας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης... Ὡς πρὸς τὸν πλησίον, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελεν ὑποθεθῆ ὅτι δὲν θὰ μᾶς ἔδιδε τὴν συγχώρησιν, ἡμεῖς διὰ τῆς εἰλικρινοῦς αἰτήσεως τῆς συγχώρησεως ἐξήλεψαμεν τὸ ἀμάρτημα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. «**Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Κύριος τοῦ δούλου ἐκέλευεν, ἀπέλευσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτοῦ**». Ἡ μεγάλη αὕτη εὐεργεσία δὲν εἶναι καρπὸς τῆς ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου δούλου αἰτήσεως;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.— Πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς τοὺς ζητούντας συγχώρησιν ὁσάκις προσβαλλώμεθα.

Κακῶς ἐνοουμένη φιλοτιμία καὶ ἀξιοπρέπεια ὡθεῖ πολλάκις εἰς τὴν μνησικακίαν καὶ τὴν ἐκδίκησιν. Ἀνάξια ἀμώτερον μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1.— Ὁ δούλος τῆς παραβολῆς, ὡς ὀφειλέτης, ἠὲ χαριστεῖτο νὰ συγχώρησιν αὐτῷ ὁ Κύριος τὰ ἀμαρτήματα· νὰ χάρισῃ αὐτῷ τὸ χρέος· ὡς δανειστής, λησμονεῖ εὐεργεσίαν καὶ ἔλεος... Ποσάκις ἀξιοῦμεν νὰ φωνώσιν οἱ ἄλλοι ἐπιεικεῖς πρὸς ἡμᾶς διὰ πολὺ μεγάλας παρεκτροπὰς; ποσάκις ἀξιοῦμεν νὰ ῥῆψῃ πῶρ ἐξ οὐρανοῦ ὁ θεὸς καὶ νὰ καύσῃ τοὺς ἀδικήσαντας ἡμᾶς; Ποσάκις παρὰ τοῦ Θεοῦ ζητοῦμεν ἄφεσιν ἀκατονομάστων ἀμαρτιῶν; Ἐλαστικοὶ εἰς τὰς ἰδικὰς μας ἀμαρτίας, εἰς τὰς προσβολὰς κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον, εἴμεθα σκληροὶ καὶ ἀδυσώπητοι διὰ μικρὰ πλειστάκις σφάλματα πρὸς ἡμᾶς. Ἡ διαγωγή τοῦ δανειστοῦ δούλου εἶναι οἰκτρὰ εἰκὼν πλείστων ὄσων χριστιανῶν δυστυχῶς... Εἶναι δικαιοσύνη αὐτῆς; εἶνε ἀγάπη αὐτῆς; εἶνε χριστιανωσύνη αὐτῆς;

2 — Μὴ δίδοντες συγχώρησιν εἰς τοὺς προσβάλλοντας ἡμᾶς καὶ ζητούντας αὐτήν, ἐξοργίζομεν καὶ θεὸν καὶ ἀνθρώπους. Παράδειγμα ἔχομεν τὰ παθήματα τοῦ πονηροῦ τοῦτοῦ δούλου (Πρβλ. Ματθ. 18, 31—34).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Ἄς συγχωρῶμεν διὰ νὰ συγχωρῶμεθα. Νὰ συγχωρῶμεν δὲ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν» πάσας καὶ διὰ παντὸς τὰς πρὸς ἡμᾶς γενομένας προσβολὰς. Πλάγη εἶναι τὸ ὅτι διὰ τοιαύτης τακτικῆς ὑποβάλλομεν τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀταξίαν...

E. I. K'

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Τὸ κύμα τῆς ἀνηθικότητος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο λόγος ἄλλοτε ἀπὸ τῆς παρουσίας στήλης, ἐξέσπασεν εἰς ἀφροὺς ἀναληθείας, ἀπανθρωπίας καὶ ἐσχάτης πορώσεως. Ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ διὰ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῶν ἀνηλίκων, τοὺς οἰκογενειακοὺς ναυαγούς καὶ τοὺς εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου μέθην προσθέτουτας τὴν ἀπὸ τῆς ἀλογίστου ταχύτητος τῶν αὐτοκινήτων μέθην, κατέστη οὐδενόσωρος, καὶ φονεύουν δεξιά καὶ ἀριστερὰ ἀνθρώπους μετὰ πρωτοφανοῦς ἀταραξίας, ἀδιαφορίας καὶ προχειρότητος. Τοιαῦτα εἶνε τὰ ὄψωνια τῆς ἀμαρτίας. Πόθεν θὰ ἀκουσθῇ βροντερὰ ἢ φωνὴ ἐκείνη, ἡ ὁποία ἀγχι εἰς συναίσθησιν μίαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον κραιπαλώσαν κοινωνίαν, ἀγνωριστοῦ εἰς τοὺς μόλις πρὸ δεκαετίας ζήσαντας;

§§ Ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, ἐν τῷ ζήλω τῆς νὰ δια-

τρανώση και έμπράκτως τήν εύγνωμόνά της εύλάβειαν και άφοσίωσιν πρὸς τήν Έκκλησίαν, εἰς τήν ὁποίαν κατὰ μέγιστον μέρος ὀφείλει τήν εἰς τήν ελευθερίαν ἀποκατάστασιν τῆς Έλλάδος και περί τῆς ὁποίας μετὰ ἐγκαυχήσεως διακηρύττει ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ β' άρθρου τοῦ Συντάγματος ὅτι εἶνε ἡ εὐνοουμένη και κυριαρχούσα ἐν τῷ Έλληνικῷ Κράτει, — πρὸς ταύτην τήν Έκκλησίαν θέλουσα νὰ διαδηλώσῃ τήν στοργήν της ἡ Έλληνικὴ Πολιτεία, ἐν σπουδῇ ἀπεμπολεῖ τήν περιουσίαν της, διὰ τοῦ περιφήμου θεσμοῦ τῶν συνεταιρισμῶν, ἀντὶ πινακίου φακῆς κυριολεκτικῶς, και ἐπέτρεψε διὰ νόμου, ταχυδακτυλουργικῶς ψηφισθέντος, νὰ χρηματίζονται μετ' ἀνηκούστου αἰσχροκερδείας, μεταπωλοῦντες τὰ ἐκκλησιαστικὰ οἰκόπεδα, ὅσοι εὐτυχεῖς μετέσχον τῶν συνεταιρισμῶν. Τίς θὰ εὐρεθῇ νὰ καταγγείλῃ τὸ Κράτος εἰς τὰ δικαστήρια ἐπὶ τῇ πρωτοφανεῖ ταύτῃ ὑπ' αὐτοῦ τούτου και κατὰ τόσον ἐπισήμως ἀνήθικον και ἀντινομικὸν τρόπον ὑποθάλψῃ τῆς ἀποκρουστικωτέρας μορφῆς τῆς αἰσχροκερδείας; Τί δὲ ἐπιφυλάσσεται διὰ τήν περιουσίαν τῶν ἄλλων, ὅταν τῆς ἐπισήμου και εὐνοουμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους Έκκλησίας ἡ περιουσία κατὰ τοιοῦτον τρόπον καταληστεύεται; Ἴδου ἐν τῶν παλλῶν σχετικῶν γεγονότων, ὡς διηγεῖται τοῦτο ἡ ἐφημ. «Σκρίπ» τῆς 8 Αὐγούστου.

«Διὰ Διατάγματος ἐπετρόπη ἡ ἀπαλλοτριώσεις γηπέδου ἀνήκοντος εἰς τήν Μονὴν Πετρακίη, ὑπὲρ τοῦ 73ου συνεταιρισμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τοῦτο κείται παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους, ἔχει δ' ἕκτασιν πέντε χιλιάδων ἑκατὸν ἐξήκοντα ἕξ τετραγωνικῶν μέτρων. Διὰ πράξεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ὠρίσθη ἡ τιμὴ ἐκάστου τετρ. πήχεως εἰς δραχμὰς μίαν και πεντήκοντα λεπτά (1. 50), παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς, προσαγαγόντος μάρτυρας διὰ νὰ βεβαιώσουν ὅτι ἡ κατὰ πῆχυν τιμὴ τοῦ οἰκοπέδου ἦτο τοῦλάχιστον 175 δραχμαί. Ὡς γνωστόν, ἡ ἀπαλλοτριώσεις ἐγένετο ἀποκλειστικῶς διὰ νὰ κατασκευασθοῦν οἰκίαι τῶν ὑπαλλήλων. Ἐν μιᾷ ὀλονύκτω συνεδριάσει ὁμως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐψηφίσθη νόμος, ἐπιτρέπων τήν μεταπώλησιν τῶν οἰκοπέδων. Κατόπιν τοῦ δημοευτικού νόμου, τὰ οἰκόπεδα ἤρχισαν μεταπωλούμενα εἰς τιμὴν τετρακοσιαπλασίαν και πλέον, ἤτοι πωλοῦνται πρὸς 500 και πλέον δρ. κατὰ πῆχυν!!!»

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίται Σύρου, Θήρας, Ὑδρας, Θηβῶν, Παροναξίας, Κορινθίας, Χαλκίδος και Καρυστίας, ἵνα προσέλθωσι τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. και μετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν τοῦ δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου, ὑπὸ τήν προεδρίαν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος.

— Παρεκλήθη Συνοδικῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅπως ἐγκρίνῃ τήν οὐσιασιν Ἐπιτροπείας, πρὸς διενέργειαν ἐράνων ὑπὲρ τῆς κατὰ τήν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μαντινείας γυναικείας Ἱ. Μονῆς «Καλτεζῶν».

— Ἐχορηγήθη τῷ Α' Γραμματεῖ τῆς Ἱ Συνόδου εἰκοσιπενθήμερος ἄδεια διὰ λουτρὰ Ὑπάτης.

— Προϋτάθη Συνοδικῶς τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ διορισμὸς τοῦ Χερουβεῖμ Ἀνίνου ὡς ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

— Ἐξελέγη σύμβουλος τῆς Ἱ. Μονῆς «Κηπουραίων» — Κεφαλληνίας ὁ μοναχὸς αὐτῆς Ἀλέξιος Ζαφειράτος ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου τοιοῦτου Εὐφροσύνου Στίβα.

— Διωρίσθη ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μεγαλοπόλει γυναικείας Ἱ. Μονῆς τῶν «Ἀμπελακίων» ἡ Βαρβάρα Καρατζούλα, ἡγουμένη, ἡ Ἀγάθη Σωφρονᾶ και ἡ Πελαγία Κωσταρέλου σύμβουλοι.

— Διωρίσθη προσωρινὸν ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς «Γαλατάκη» Χαλκίδος ἐκ τῶν Γρηγορίου Τριανταφυλλοπούλου, ἡγουμένου, Εὐγενίου Σολομοῦ και Παῖσιου Καγκέλη, συμβούλων.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κύμης, τῇ ἐνθουσιῶδει συμμετοχῇ τοῦ λαοῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας κ. Παντελεήμων κτίζει Ἱερατικὴν Σχολήν, ὁ ἴδιος πρωτοστατῶν, και διὰ προσωπικῆς ἔτι ἐργασίας, τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἰδρύματος τούτου.

— Δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀπαντῶν εἰς σχετικὸν ἐγγραφον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δηλοῖ ὅτι θεωρεῖ μὲν κανονισθὲν ἤδη τὸ ζήτημα τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν διὰ τὰς Σχολὰς, θ' ἀποκαταστήσῃ δὲ και τὰς ἄλλας τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1923 Νομ. Διατάγματος καταργηθείσας ἐορτὰς, συμφώνως τῇ αἰτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀρτης κ. Σπυρίδων, περιώδευσεν ἀνὰ τοὺς δήμους Ἡρακλείας, Θεοδώριας, Ἀγνάντων, Πραμάντων και Καλαρρυτῶν, παντα-

χοῦ γενόμενος δεκτός μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἐκτός τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος ἐπὶ διαφόρων οἰκοδομητικῶν θεμάτων, ὁ Σεβ. δὲν παρέλειψε νὰ ἀναπτύσῃ εἰς τοὺς χωρικοὺς χριστιανοὺς τὴν σημασίαν τῆς γεωργίας καὶ νὰ λύῃ διαφοροὺς ἐπὶ ἠθικοκοινωνικῶν ζητημάτων ἀπορίας τοῦ λαοῦ. Ὁ Σεβ. συνεκάλεσε καὶ τέσσαρα κατὰ τόπους συνέδρια τῶν ἐφημερίων, ἐν οἷς συνεζητήθησαν σχετικὰ πρὸς τὸν ἱερὸν Κλήρον ζητήματα.

— Ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» τῆς 6ης «Αὐγούστου ἐ.ε. (τ. Α΄. ἀρ. 184), δημοσιεύεται διάταγμα ὀρίζον τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, καθ' ἃς θέλουσι τελεῖσθαι δημόσιαι τελεταὶ μετὰ ἐπισήμου δοξολογίας εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ Κράτους. Αὗται εἶναι: 1) Ἡ πρώτη Ἰανουαρίου ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει. 2) Ἡ εἰκοστή πέμπτη Μαρτίου ἐπὶ τῇ ἐπιτελίῳ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς Δημοκρατίας.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 81701 πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς κ.λ.π. Ὑπουργοῦ παρατείνονται αἱ ἐραδικαὶ ἐργασίαι τῆς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 110877 π. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ συσταθείσης Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Ζωοδόχου Πηγῆς» μέχρι τέλους τοῦ 1924.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φωκίδος κ. Ἀμβρόσιος ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον περιοδεύει ἀνά τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἐπ' εὐλογία καὶ διδασκαλίᾳ τοῦ ποιμνίου. Ἐπεσκέφθη ἤδη τοὺς δήμους Λωριέων, Καλλιέων, Μυονίας, Παρνασσίδος, καὶ τοὺς τέως δήμους Κολοφῶνος, Ποτιδανείας, Λωριδος.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρυτῶν κ. Τιμόθεμος ἀπέλυσεν ἐσχάτως πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ δύο Ἐγκυκλίους, ἕξ ὧν ἡ μὲν ἀπὸ 20 Ἰουνίου περὶ τοῦ Ἡμερολογίου, ἡ δὲ ἀπὸ 17 Ἰουλίου κατὰ τῆς ἀχαλινώτου γυναικείας ἐλευθεριότητος.

— Τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον δι' ἐγγράφων αὐτοῦ ἐδήλωσεν εἰς τοὺς μισθωτὰς τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων Βουλιαγμένης καὶ Ἀγ. Ἀνδρέου ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἴδρυσιν ἐν αὐτοῖς χαρτοποιιῶν, μὴ ὑπαρχούσης, ἄλλως τε, καὶ σχετικῆς συμφωνίας.

— Ἡ ἐν Lynn Mass. Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Ἑλληνίδων Κυριῶν ἀπέστειλαν εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν δρχ. 12,000 ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου, ὡς ἐτήσιαν εἰσφορὰν πρὸς συντήρησιν τεσσάρων ὀρφανῶν παιδίων.

— Κατὰ τὸ «Χριστιανικὸν Φῶς» Χανίων, συνήλθεν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, τῇ 10 Ἰουνίου ἐ. ε. ὑπὸ τὴν

προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κρήτης κ. Τίτου ἢ Ἱερὰ ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας, παρατείνασα τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν Σεβ. Ἐπισκόπων Ἀρχιδίας κ. Βασιλείου, Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Ἀγαθαγγέλου, Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Τιμοθέου, Λάμπης καὶ Σφακίων κ. Ἀγαθαγγέλου, Ἱερᾶς καὶ Σητείας κ. Ἀμβροσίου, Πέτρας κ. Διονυσίου, Κισσάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀνθίμου. Ἡ Σύνοδος αὕτη ἠσχολήθη εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας καθόλου, τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ καταρτισμὸν καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν καὶ πειθαρχίαν. Ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸ ἔξῃς τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ χρησιμεύσιν ὡς ἐκλογικὰ κέντρα οἱ ναοὶ καὶ αἱ Μοναὶ. ἐπίσης ἐξέδωκε Σύνοδικὴν Ἐγκύκλιον δι' ἧς ἀπαγορεύεται τοῖς ἐφημερίοις νὰ δέχωνται πλείονας τοῦ ἐνὸς συντέκνους ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ βαπτίσματος ἢ τοῦ γάμου. Ἡ αὕτη Σύνοδος, μετὰ πρότασιν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἱερᾶς καὶ Σητείας, παρακληθέντος ὑπὸ τῶν ἐν Λιμένι Σητείας ἐγκατεστημένων Ἀρμενίων προσφύγων, ἀπεφάσισε παμψηφεί νὰ τελῶνται ἐπὶ τῶν Ἀρμενίων τούτων τὰ Ἱερὰ Μυστήρια τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, πλὴν τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, τοῦ ὁποίου τότε μόνον δύναται νὰ μετέχωσιν, ὅταν διὰ λιβέλλου πίστεως δηλώσωσιν ὅτι προσέρχονται εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

— Ἡ Ἱερὰ ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας ἀπεφάσισεν ἐπίσης, τῇ προτάσει τοῦ Σεβ. Προέδρου, τὴν ἀνακομιδὴν καὶ τὴν εἰς Ἡράκλειον μεταφορὰν τῶν λειψάνων, κατὰ τὸν προσηχῆ Ὀκτώβριον, τοῦ ἐν Χίῳ ἀποθανόντος Μητροπολίτου Κρήτης Εὐμενίου, καὶ τὴν ἐν θρησκευτικῇ πομπῇ κατάθεσιν αὐτῶν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης νὰ παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις, ἵνα συστήσῃ τὰ δέοντα πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ παρανόμου συμβιώσεως Νόμου.

— Ἐν τῷ αὐτῷ «Χριστιανικῷ Φωτί» δημοσιεύεται Ὑπόμνημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κρήτης πρὸς τὴν Ἀ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνοσυνέλευσιν, δι' οὗ, ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὴν ἀπαλλοτριῶσιν τῶν ἐν Κρήτῃ μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐκδέχεται ἐν ἄλλοις τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ καταδεικνύει τὰ θλιβερὰ ἐπακολουθήματα ἐνδεχομένης τοιαύτης κυβερνητικῆς ἐνεργείας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Κρήτης ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τὴν Ἐθνο-

συνέλευσιν, ὅπως μὴ ἐγκρίνη τὰ ὑπὸ μελέτην Νομοσχέδια.

— Ἐκ τοῦ «Γεωργίου Παλαμᾶ», μηνὸς Ἰουνίου ἔ. ἔ. πληροφοροῦμεθα ὅτι κατὰ τὴν ἐσχάτως συγκροτηθεῖσαν ἐν Θεσσαλονίκῃ Β' Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς τε πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης, ἀπεφασίσθη, σὺν ἄλλοις, νὰ συσταθῶσι κατ' ἐνορίας θρησκευτικὰ Σωματεία, ἀνετέθη δὲ εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ὁ καθορισμὸς τῶν λεπτομερειῶν τῆς λειτουργίας αὐτῶν. Τὸ Συμβούλιον ὠνόμασε διὰ τὴν σύνταξιν ὁμοιόμορφου Κανονισμοῦ τετραμελῆ Ἐπιτροπὴν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου.

— Διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑπ' ἀριθ. 87261 καὶ χρονολ. 2 Αὐγούστου ἔ. ἔ. διορίσθη πενταμελὲς Μικτὸν Συμβούλιον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Σμύρνης, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας, ἀποτελούμενον δὲ ἐκ τοῦ Ἀρχιμ. Βασιλείου Παπαδοπούλου, ὡς Προέδρου, καὶ τῶν κ. κ. Παύλου Πιττακοῦ, Παντελῆ Κασάπογλου, Στεφάνου Παπαμιχάλη καὶ Χρ. Ἀθανασούλα, ὡς μελῶν. Τὸ οὕτω καταρτιζόμενον Συμβούλιον ἔχει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1924 Διατάγματος περὶ «συστάσεως Ἐπιτροπῆς καταγραφῆς τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθεῖσων περιουσιῶν παρὰ τῶν εἰς ἀνταλλαγὴν ὑποκειμένων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀλεξανδρείας, κατόπιν τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Μέμφιδος Νεκταρίου, ζωηρὰ παρατηρεῖται παρὰ τοῖς Σύροις κίνησις ὑπὲρ ἀναδείξεως εἰς τὸν θρόνον τοῦτον ὁμογλώσσου αὐτοῖς Μητροπολίτου. Ἐν τῇ ἐφημερίδι μάλιστα «Μοκάτταμ» ἐδημοσιεύθη καὶ σχετικὴ ἔκκλησις Ἐπιτροπῆς καλοῦσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ Σύρους νὰ πράξωσι πᾶν τὸ δυνατόν. Βάσις τῶν ἀξιώσεων τούτων τῶν Σύρων φέρεται ὑπ' αὐτῶν ἢ ἐν Αἰγύπτῳ ἀριθμητικὴ δύναμις τοῦ Συριακοῦ στοιχείου. Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, ὑπεβλήθη καὶ ἀναφορὰ πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» ἀναγεγραφομένην εἰδήσιν περὶ ἀπεργίας τῶν ἱερέων Μαυροβουνίου, εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ ἀπεργία ἀφορᾷ εἰς τὴν τέως παρὰ τοῖς ἱερεῦσι ὑπάρχουσαν πολιτικὴν ιδιότητα καὶ οὐχὶ

εἰς τὸ ἱερατικὸν αὐτῶν ἔργον. Οὕτως, ἐνῶ κατὰ τινὰ παλαιὸν νόμον τοῦ Μαυροβουνίου οἱ ἱερεῖς ἐξετέλουσαν προσέτι καὶ καθήκοντα τοῦ κράτους καὶ ἐθεωροῦντο, ὡς ἐκ τούτου, καὶ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι, κατὰ τὴν νέαν ὁργάνωσιν τῆς διοικήσεως τοῦ Βασιλείου τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων, ἡ ιδιότης αὕτη τῶν Μαυροβουνίων ἱερέων κατηργήθη. Οἱ ἱερεῖς διεμαρτυρήθησαν διὰ τοῦτο καὶ ἀπέστειλαν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ Βελιγράδιον, ἀλλ' αὕτη δὲν εἰσηκούσθη. Τότε, ἐπωφελοῦμενοι τοῦ λάθους τὸ ὁποῖον διέπραξεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου νὰ μὴ στείλῃ ἀντικαταστάτας τῶν πολιτικῶν καθηκόντων των, οἱ κληρικοὶ τοῦ Μαυροβουνίου ἀπήργησαν, παραδώσαντες τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ κατὰστιχα εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν καὶ περιορίσθησαν εἰς τὰ θρησκευτικὰ των μόνον καθήκοντα. Ἐνεκα τούτου, ἐφ' ὅσον τὰ κατὰ τὸν γάμον διέπονται καὶ ὑπὸ πολιτικῆς φύσεως διατάξεων, πολλὰ ζεύγη, τὰ ὁποῖα ἤθελον νὰ νυμφευθοῦν, διεμαρτυρήθησαν, ἀποστειλάντα νέαν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ Βελιγράδιον.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου. «ὁ Σύνδεσμος τῶν ὀρθοδόξων Σέρβων ἱερέων Βελιγραδίου», λαβὼν ὑπ' ὄψιν πρότασιν συνελύσεως τῶν ἱερέων Σκοπίων, καθιέρωσε νὰ ἐορτάζηται ἡ 16 Μαΐου ὡς ἡμέρα τῆς ὀρθοδόξου δράσεως. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην πάντες οἱ ὀρθόδοξοι Σέρβοι ἱερεῖς προτρέπονται νὰ κηρύσσωσιν ἐν τῷ ναῷ περὶ τῆς σημασίας τῆς ὀρθοδοξίας, νὰ διενεργῶσιν ἔρανον ἐν τε τῷ ναῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, νὰ πωλῶσι βιβλιάρια θρησκευτικά, κ. λ. π. Αἱ Σερβικαὶ ἐφημερίδες ἀπέδωκαν εἰς τὸ γεγονός τοῦτο μεγάλην σημασίαν διότι, ὡς λέγουσιν, εἶναι καὶ τὸ πρῶτον τοιοῦτου εἴδους διάβημα ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς ὀρθοδοξίας.

— Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2, ἔ. ἔ. τεύχει τῆς Δαλματικῆς «Nova Revija» ἀναγινώσκουμεν περίληψιν δύο σχολικῶν Νομοσχεδίων τῆς Κυβερνήσεως Γιουγκοσλαυίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐν τοῖς σχολείοις θρησκευτικὴν ἐκπαίδευσιν. Ἐν τῷ πρώτῳ σχεδίῳ, τῷ ἀφορῶντι εἰς τὴν στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν, θεσπίζεται ὅτι: ἡ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσις παρέχεται εἰς τὰ σχολεῖα, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπεθύμουν τοῦτο οἱ γονεῖς τῶν παιδίων· οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῶν θρησκευτικῶν δὲν κατατάσσονται πλέον μεταξὺ τῶν τακτικῶν καὶ σταθερῶν διδασκάλων, ἀλλ' ἐν οἷς τόποις δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι ἢ ἐν ἡ περιπτώσει δὲν θὰ ἤθελον οὗτοι νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν διδασκαλικὴν θέσιν, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας δικαιούται νὰ ἀναθέσῃ τὴν διδασκαλίαν εἰς ἄλλο ἱκανὸν πρόσωπον· τὸ σχολικὸν ἐορτολόγιον καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας· ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ ἔχη πλέον τὸ φυσικὸν δικαίωμα τῆς ἐποπτείας τῆς θρη-

σκευτικής διδασκαλίας, οὔτε τῆς ἐν τοῖς σχολείοις ἠθικῆς ἀγωγῆς, ὁ δὲ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς παύει νὰ εἶναι τοῦ λοιποῦ μέλος τῶν σχολικῶν Ἐπιτροπῶν. Σχολεῖα στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἰδιωτικά, τὰ τῶν θρησκευτικῶν ταγμάτων ἐπίσης, καταργοῦνται ἐν οἷς τόποις λειτουργοῦσι δημόσια σχολεῖα. Ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα, δύνανται μὲν νὰ ἰδρυθῶσι τὰ ἰδιωτικά, τηρουμένων ὁμως τῶν σχετικῶν ἀντιθρησκευτικῶν τοῦ Νόμου διατάξεων. — Σχετικῶς πρὸς τὴν Μέσσην Ἐκπαίδευσιν, τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Νομοσχεδίου λέγει ὅτι ἐξασφαλίζεται ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις· ὅτι οἱ μαθηταί, οἱ ἀνήκοντες εἰς ὁμολογίαν, ἣτις δὲν θὰ ἔχη διδάσκαλον εἰδικὸν ἐν τῷ σχολείῳ, ἀπαλλάσσονται τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας τοῦ σχολείου· ἰδιωτικὰ σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, (Ταγμάτων καὶ Συλλόγων θρησκευτικῶν) δύνανται νὰ λειτουργήσωσι, προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἐκλογή τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν δέον νὰ ἐπικυρωθῆ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου. Οἰκοτροφεῖον παρὰ τῷ ἰδιωτικῷ σχολείῳ δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας δικαιούται νὰ ἐποπτεύῃ διὰ τῶν Ἐπιθεωρητῶν αὐτοῦ τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα τὴν κοινωφελῆ ἐργασίαν, ἣν ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἀναπτύσσει ἐν Ἀμερικῇ ὁ ἐκ Πάτιμου Ἀρχιμ. Παρθένιος Κολώνης, ἐφημέριος νῦν ἐν Martins Ferry, Ohio. Ὁ ζῆλος αὐτοῦ, ἀμισθὶ ἐργαζομένου, μαρτυρεῖται, καθ' ὅς ἔχομεν πληροφορίας, ἐκ τῆς ἰδρύσεως τριῶν ἱερῶν ναῶν καὶ πέντε ἑλληνικῶν σχολῶν ὅ ἐν Milwaukee Wis ἱερὸς ναὸς, ὁ ἐν Wheeling W. καὶ ὁ ἐν Martins Ferry Ohio ὀφείλονται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὸν ζῆλον τοῦ Λευίτου τούτου. Τὸ οἰκόπεδον μάλιστα τοῦ τελευταίου ναοῦ ἡγόρασε δι' ἰδίων δαπανῶν, ἀνερχομένων εἰς 7000 δολλάρια· πρὸς εἰσπραξίν δὲ συνδρομῶν περιῆλθε μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τὰς τριακοσίας ἑλληνικὰς ἐν Ἀμερικῇ Κοινοτήτας.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου, εἰς τὸν θόλον τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Ρώμης παρετηρήθη ρήγμα, τοῦ ὁποῦ οἱ ἐπισκοπὴ θὰ ἀπαιτήσῃ ἱκανὸν χρόνον, καθ' ὃν δὲν θὰ λειτουργήσῃ ὁ περιώνυμος ναός.

— Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀμστερδαμ, κατὰ τὸ ἐσχάτως ἐκεῖ συνελθόν Ἐκκλησιαστικὸν Διεθνὲς Συνέδριον ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας ὑπέβαλε πρότασιν ὑπὲρ ἐνεργείας τῶν δεόντων, ἵνα ἡ Ἁγία Ἐδρα περιληφθῆ ὡς μέλος εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

— Κατὰ τὴν «Nova Revija», ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γνωσθέντος τότε, πρώτου ἀντιθρησκευτικοῦ σχολικοῦ Νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως Βελιγραδίου, συνελθόντες εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις (ἀπὸ 27—30 Μαρτίου ἔ.ἔ.) πάντες οἱ καθολικοὶ ἐπίσκο-

ποι τῆς Δαλματίας καὶ ἐξετάσαντες αὐτὸ ἀπὸ ἀπόψεως τῶν δικαίων τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Θείου δικαίου, ἀπηύθυναν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ὑπόμνημα, δι' οὗ ἐπικαλοῦνται τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν δυσμενῶν πρὸς τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν ἄρθρων, παραβιάζόντων τὸ Θεῖον δίκαιον, καὶ ἐκφράζουσι τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Ὑπουργός, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἐαυτῶν παρατηρήσεις θὰ διώρθου τὰς τόσον ὄνειδιστικὰς, ὡς λέγουσι, διὰ τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν διατάξεις.

— Ἐν τῷ «La Croix» τῆς 9 Ἰουλίου δημοσιεύεται δριμυτεία ἐπιστολῆ πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Γαλλίας ἐκ μέρους ομάδος ἀρχαίων ἀγωνιστῶν ἱερῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀντιθρησκευτικὴν πολιτικὴν τῆς νέας Γαλικῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἱερεῖς δηλοῦσιν ὅτι θὰ ὑποστηρίξωσι διὰ τῆς ἐσχάτως δυνατῆς παρ' αὐτῶν ἐνεργείας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης, ἰσχυρῶς καὶ τὰ δίκαια τῶν θρησκευτικῶν ταγμάτων. Μέμφονται δὲ τὸν Γάλλον Πρωθυπουργὸν οἱ ἱερεῖς ἐρωτῶντες αὐτὸν, ἂν ἐξέλεξε καλῶς τὴν στιγμήν ἵνα σπειρῇ εἰς τὴν χώραν νέα σπέρματα διαιρέσεως.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρώμης ἐν τοῖς κόλποις τῶν ἐπιλέκτων ἰταλῶν προτεσταντῶν, ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας, ἐγεννήθη ὁλονὲν αὐθὺν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ρεῦμά τι νέων ἰδεῶν, ἀποκληθὲν «ὁ ἀκέραιος χριστιανισμὸς» (christianisme intégral). Οἱ νεωτερισταὶ οὗτοι, ἔχοντες ὡς βάσιν τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις δὲν ἔσχεν οὐδὲ δύναται νὰ λάβῃ τὴν τελείαν πραγματοποίησιν αὐτῆς ἐν οὐδεμίᾳ ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίᾳ, διότι, ὡς λέγουσιν, ἐκάστη ἐξ αὐτῶν πραγματοποιεῖ μόνον ἰδιαίτερας τινὰς ἀπόψεις τοῦ χριστιανισμοῦ, φρονοῦσιν ὅτι δύναται νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν πρωταρχικὴν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐνότητα παραλαμβάνοντες ἐν τῷ ἐαυτῶν συστήματι πᾶν ὅ,τι ἐν ἐκάστῃ Ἐκκλησίᾳ ὑπάρχει καλόν, ὠρεῖον καὶ ἀληθές, ἐπὶ σκοπῷ σχηματισμοῦ ἀνωτέρας τινὸς μορφῆς χριστιανικῆς κοινωνίας. Τὸ σύστημα τοῦτο ἀπεκλήθη intégralisme.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Τιμόθεος ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ «Κυριακοῦ» αὐτοῦ. Θὰ ἀποτελεῖται ἐξ 700 σελίδων καὶ θὰ περιέχῃ τὸ κείμενον ἐκάστης τῶν Εὐαγγελικῶν περικοπῶν τῶν Κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν, εἶτα ἱστορικὰς ἐπ' αὐτοῦ καὶ γεωγραφικὰς σημειώσεις, μελέτην ἐπὶ τῶν δυσνοήτων χωρίων, ἐρμηνείαν τοῦ ὅλου κειμένου, καὶ Πρακτικὴν Ὀμιλίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Παρουσιασθείσης ἀνάγκης ἐπισκευῆς τῆς στέγης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου ἐν Βουλιαγμένῃ προσκαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐργασίαν ὅπως ὑποβάλωσι τὰς προτάσεις των εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἰδρύματος ἐν Βουλιαγμένῃ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη

Προκηρύνται ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 24ην Αὐγούστου ἐ.έ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 12 τῆς μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουροδικείου Ἀθηνῶν, ἡ πενταετῆς μίσθωσις τῶν ἐν Μενιδίῳ κτημάτων τῆς Ἱ. Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως αὐτοῦ.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Ἰωάννης Χρύσης
" Νικόλαος Γεωργιάδης
" Παρθένιος Ροδόπουλος

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σκιάθῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 25ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐνώπιον τοῦ Σ)γράφου τῆς Εἰρηνοδίκου Σκιάθου, τὸν ἐφετείνον ἐλαιόκαρπον τῶν θέσεων Παπακαλλινίκου, Ἄνω καὶ Κάτω Πετράλωνα, Κοπριά ἢ Παληωγκόριτσα καὶ τῆς περιοχῆς τῆς Μονῆς, Ἡμερᾶ Ἑλλά, Ταρατσάκι, Ἰωακείμ, Χατζησταμάτη, Πατσογιάνναινας, Παλαιοκάλυβα, Μετόχιον Θεολόγου ἢ Πύργου μετὰ τῆς περιοχῆς του καὶ Πλατάνων ἢ Ζικπετήν. τῆς Ἱ. Μονῆς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Σκιάθῳ τῇ 20 Ἰουλίου 1924.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον Δαμιανὸς Παρίσης, Ἀρχ. Θεόφιλος Μπουσιόπουλος Παφνούτιος, Παπάγγελος.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον Ἱερᾶς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 27ῃ Αὐγούστου ἐ.έ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐν Χρυσῷ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κροίσης τοῦς ἐν τῇ περιφερείᾳ Δελφῶν καὶ Κροίσης ἀγροῦς καὶ ἀμπέλου τῆς Μονῆς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἄς ἀποταθῶσι εἰς τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν τῆς Μονῆς.

Ἱ. Μονῆ Ἱερουσαλὴμ 5ῃ Αὐγούστου 1924.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον Νικόδημος Καστρίτης. Ἐγούμενος.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Βεροῖᾳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἱ. Προδρόμου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 10ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.έ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 π.μ., ἐν Βεροῖᾳ, ἐνώπιον τοῦ Σ)γράφου Γ. Μανουλίδου τὰ ἐν τῇ θέσει «Ἀμμος» 25 στρέμματα ἀγροῦ τῆς Ἱ. Μονῆς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Βεροῖᾳ τῇ 4 Αὐγούστου 1924.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον Ἀρχ. Ἀνθίμος.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Βεροῖᾳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἱ. Προδρόμου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 25ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.έ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐν Βεροῖᾳ ἐνώπιον τοῦ Σ)γράφου Γ. Μανουλίδου τὸν ἐν τῇ θέσει «Μπέλι» περιφερείας Νεοκάστρου, ὑπόμυλον Ἱ. Μονῆς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Βεροῖᾳ τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1924.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Ἀνθίμος.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς οἴου Λουκᾶ προκηρύσσει τετραετῆ μίσθωσιν τοῦ ἐν τῇ Κοινότητι Πετρομαγούλα ἐν θέσει Σούδα Νέγρος ἀγροῦ, ἐκτάσεως δεκατριῶν στρεμμάτων Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Λεβαδείᾳ παρὰ τοῦ Σ)γράφου Κου Γεωργίου Φόρτη τῇ 25 Αὐγούστου ἐ.έ., Ἐν τῇ Μονῇ τῇ 22 Ἰουλίου 1924.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον Ἀγαθαγγελοσ Καπάκας, Δαυῖδ Κατσάνος, Χρῖστος Μανιάς

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σίφῳ Ἱερᾶς Μονῆς Βρύσεως προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως ἐνεργηθησομένην ἐν Σίφῳ τῇ 17ῃ Αὐγούστου ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 ἐνώπιον Σ)γράφου Σίφου τὰ ἐν Ὡλιεῶν Ἀντιπαροῦ 4 κτήματα τῆς Μονῆς. Οἱ ὄροι εἰσὶν ἐκτεθειμένοι ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς, Πάντα τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως κλπ. βαρύνουν τὸν πλειοδοτῆν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βρύσεως 28 Ἰουλίου 1924.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον Ἀρχ. Μόδεστος Ἀρμακόλλης Ἀνθίμος Σιγάλος.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀνωμερᾷ Μυκόνου Ἱερᾶς Μονῆς Τουρλιανῆς. Προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πινταετοῦς ἐνοικιάσεως ἐνεργηθησομένην τῇ τρίτῃ Αὐγούστου ἐ.έ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 ἐν Μυκόνῳ ἐνώπιον τοῦ Σ)γράφου Μυκόνου Μαρκοῦ Πασαλιάνου τέσσαρα Ἀστικά κτήματα τῆς Μονῆς, ἦτοι ἐν μαγαζεῖον παρὰ τὴν θέσιν Ἀγ. Ὀνούφριος, ἐν τοιοῦτον ἐπονομαζόμενον «Τράπεζα» καὶ ἕτερον κατὰ τὴν θέσιν Παραλία τῆς Μυκόνου, ὡσαύτως καὶ μίαν οἰκίαν ἐξώθεν τῆς Μονῆς.

Ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δι' ἕκαστον δρ. 240.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Τουρλιανῆς τῇ 20 Ἰουλίου 1924.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον, Ἀρχιμ. Φ. Παπουτσῆς, Ἀρχ. Διον. Κουκάς, Ἀρχιμ. Μ. Δρόσης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΚΡ. 30
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3

ΕΠΟΠΤΟΥΘΕΝ ΕΠΙΤΡΟΠΙΑ

† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΕΘΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι

Τύποις "Φοίνικες", Σταδίου 38, Ἀθῆναι